

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

V. Lutherus monasticam vitam amplectitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

*Quisquis posse negat fieri qua sepe videntur,
Hic fieri, hunc vestri adytis excludis Misa,
Noscere nec dignum coeli secretis putare.*

V. Lutherus exactis primis adolescentiæ annis, & positus in Magdeburgensi & Iſenaceſi collegijs humaniorum litterarum fundamentis, Erfordiæ Anno 1507. Philosophiam aggressus, An. 1503. (a) ad Iurisperitentiæ studium sese applicuit, quod ad explicandos olim difficiles legum nodos aptus sibi videretur, & ex forensi facundia (erat enim naturâ dicendi quadam facilitate præditus) laudem speraret. Sed propositum hoc, adeoque Mundum ipsum non multo post reliquit. Vix enim à limine sa utatis Iuris principijs, cum studiorum socio in campum animi caussa progressus, (b) repentina superueniente tempestate, socium ante pedes suos fulmine extinctum vidit, fumo ipse afflatus, ceteroqui sanus & illæsus. B. An. 1507. in columis cælestis gratiâ Numinis euaderet, in tantis angustijs voto nuncupato, post quod iteratâ in tempestate & iterum præſenti periculo vehementer conſternatus, quasi laurerum aliquod quærens, ubi tutus læceret, terrore magis quam animi deuotione inductus (c) Eremitarum Augustinianorum localitati nomen dedit, cœnobium Erfurdense, Anno M. D. IV. quum iam XXI. ætatis annum attingisset, ingressus. Historiam hanc ipse recenset in libello quodam quem De Votis Monasticis scripsit, & patri suo, quamuis illiterato, nuncupauit. Tam subitam hominis mutationem amici & familiares ipsius magnopere sunt admirati, ut qui hæctenus in iuuenili hoc pectore numquam vllam pietatis aut religionis scintillam, sed potius aperta omnium vitiorum ad quæ ætas illa propendere solet, semina & indicia perspexerant. (d) Sed naturam ille ita abcondere non potuit, quin statim initio animi morbum proderet, applicatus officijs humilioribus & mendicationi religiosæ. vniuersitatem veluti Magister Artium interpellauit, & sese ijs exemit. (e) Vix etiam exacto probationis suæ anno, doctrinæ opinione iſtutus, primus haberi, ceterisque omnibus imperare volebat; sed breui sacerdotio post alios ordines initiatus Anno 1507. in quadragesima. 2. Maii Dom. 4. post Pascha primitias magno terrore obtulit, (f) demum tamquam fera & indomita bestia, translatus inde. & Vitebergam Anno M. D. VIII. missus fuit, ut ibi forte cicuraretur. Eo tempore perniciosum admodum dissidium inter Augustiniani Ordinis Religiosos exarserat, adeo ut septem

Monasteria seu Conuentus contra Ordinis Vicarium per Germaniâ Generali conspirarint (g) quorum defensione suscepta Lutherus rebellionis Advocatus, ad eorum causam agendam, Romam ablegatus fuit Anno 1510. Nouerat enim ingenium eius astutum, versipelle, & intricatum & ad res eiusmodi, ac præcipue ad alendas dissensiones à Natura quasi factum. Alia quæ de prima ipsius iuuentute & religiosæ vitæ ingressu ab alijs narratur, (h) omisso vt & illud, quod dum illud Evangelium legeretur, Erat Iesus eiciens demonium. & illud erat malum; ceu attonitus concidisse, & terribili voce exclamasse dicitur: *Hic non sum ego, non sum ego: ex quo tamen facile colligi potuit, qualis ille futurus fuerit, tantoque facilius multis persuasum fuit, à maligno ipsum spiritu fuisse inſeſsum.* Sed nihil ego nisi sub bona cautione scribere volo: quin etiam multa vitio tacitus præteribo, ea præteritum quæ ab instituto meo quodammodo videbuntur aliena. Sed age doctores & vitia; quæ que aliam bonam quam mala in Luthero fuerint, propius inspiciamus.

VI. Multis tam corporis quam animi doctibus præditum fuisse Lutherum, negari non potest. Nam præ multis Germanis, gente alioquin crasso cælo nata, (i) & quod inde pronum est consequi quandoque hebetiore, ingenio prompto fuit & viuo, felix memoria, singulari & facili vernaculæ linguæ eloquentia nemini suæ ætatis concedens. E suggestu declamans, velut cæstro percitus, accommodata verbis actione, auditorum animos mirifice percellerat, & velut torrens, quocumque vellet abripiebat. (k) Quæ dicendi gratia & vis paucis

^a Cochleus in Actis Lutheri fol. 3. Surius Comment. hist. Anno 17. Mathesius in vita Lutheri Conc. 1. 4. 6. Luth. præf. in lib. de notis. b Mathesius in Vita Luth. fol. 6. Selnecc. in vita Lutheri fol. 2. n. 2. Coch. fol. 2. Melanchro. in vita Lutheri fol. 6. c Paulus Seidelius in hist. Luth. l. 1. d 3. Chytraus in Chron. Saxon. fol. 223. ait Anno 1504. factum id, quod alij mense Iulio Anno. 1505. gestum aiunt d Cythr lib. 7. Chron. Sax. fol. 124. e Mathesius Conc. 1. in vita Lutheri. f Buchholzerus sub Anno 1507. Selnecc. ibid. fol. 2. Matthi fol. 5. a 1. Conc. 4. Lutherus ipse Colloq. Lat. Tom. 2. pag. 13. 14. 6. 5. fugitutum se fuisse ab altari nisi se Prior retinisset. g Cochleus in Actis Luth. fol. 3. Matthi. fol. 6. conc. 1. de Luthero. Selnecc. fol. 3. Surius. h Cochleus, Lindenius, Surius, Font. i Tacitus de morib. Germ. k Cyth. li. 7. Chron. Sax. fol. 223. 1. 4.